

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิด เพื่อเปรียบเทียบคะแนน ลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของผู้ป่วยจิตเภทก่อนและหลังการใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิด เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้คือแบบประเมินลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่ว ประชากรที่ศึกษาได้แก่ผู้ป่วยจิตเภท ในสถาบันจิตเวชศาสตร์ สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ จำนวน 20 คน โดยเลือกผู้ป่วยจิตเภทตามเกณฑ์ที่กำหนด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระยะเวลาที่เจ็บป่วยทางจิต ระยะเวลาที่มีอาการหูแว่ว และ จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4 แสดงคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วก่อน และหลัง การการใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิด

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 6 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของผู้ป่วยจิตเภทรายข้อ ก่อนและหลังการทดลอง

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตารางต่างๆ ผู้ศึกษากำหนดสัญลักษณ์แทนค่าสถิติต่างๆดังนี้

N หมายถึง จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ หมายถึง ค่าเฉลี่ย

SD หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

p หมายถึง ระดับของความมีนัยสำคัญ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(N =20)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	10	50
หญิง	10	50
2. อายุ (ปี)		
18-29	5	25
30-39	6	30
40-49	5	25
50-59	4	20
3.สถานภาพสมรส		
โสด	11	55
คู่	5	25
หม้าย	0	0
หย่า	4	20
แยกกันอยู่	0	0
4.ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	0	0
มัธยมศึกษาตอนต้น	7	35
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ป.ว.ช.	4	20
อนุปริญญา/ป.ว.ศ.	5	25
ปริญญาตรี	4	20
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0

จากตารางที่ 2 เพศชายและเพศหญิง มีจำนวนเท่ากันคือ 10 คน มีอายุอยู่ในระหว่าง 30-39 ปี มากที่สุด มีจำนวน 6 คน รองลงมาคือ อายุในช่วง 18-29 ปี และช่วงอายุ 40- 45 ปี จำนวน 5 คน เท่ากัน และน้อยที่สุด มีอายุระหว่าง 50 – 59 ปี มีจำนวน 4 คน สถานภาพโสดมีจำนวนมากที่สุด จำนวน 11 คน รองลงมาสถานภาพคู่ จำนวน 5 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คือหม้าย จำนวน 0 คน ด้านระดับการศึกษา อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมากที่สุด มีจำนวน 7 คน รองลงมาคือ อนุปริญญา/ป.ว.ศ. มีจำนวน 5 คนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ป.ว.ช. และ ระดับปริญญาตรี มีจำนวนเท่ากัน 4 คน น้อยที่สุดคือระดับประถมศึกษา และระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีจำนวน 0 คน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม ระยะเวลาที่เจ็บป่วยทางจิต ระยะเวลาที่มีอาการหูแว่ว และ จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน(N =20)	ร้อยละ
5.ระยะเวลาที่เจ็บป่วยทางจิต		
6 เดือน-5 ปี	6	30
6-10 ปี	7	35
11-15 ปี	1	5
16-20 ปี	5	25
21 ปี ขึ้นไป	1	5
6.ระยะเวลาที่มีอาการหูแว่ว		
1 เดือน – 5 ปี	9	45
6-10 ปี	4	20
11-15 ปี	2	10
16-20 ปี	4	20
21 ปี ขึ้นไป	1	5
7.จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล		
1-5 ครั้ง	12	60
6-10 ครั้ง	5	25
11-15 ครั้ง	2	10
16-20 ครั้ง	1	5

จากตารางที่ 3 ช่วงระยะเวลาที่เจ็บป่วยทางจิต 6-10 ปี จำนวนมากที่สุด 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 ระยะเวลาที่มีอาการหูแว่ว 1 เดือน – 5 ปี มีจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 45 เมื่อพิจารณาถึงจำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล พบว่าอยู่ระหว่าง 1- 5 ครั้ง มากที่สุด มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของกลุ่มตัวอย่าง
 ตารางที่ 4 แสดงคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วก่อน และหลังการการใช้กลุ่ม
 บำบัดทางพฤติกรรมความคิด (n = 20)

ลำดับที่	คะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่ว	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
1	33.00	18.00
2	35.00	16.00
3	23.00	16.00
4	39.00	21.00
5	29.00	15.00
6	29.00	21.00
7	18.00	12.00
8	36.00	22.00
9	27.00	15.00
10	38.00	20.00
11	42.00	24.00
12	38.00	21.00
13	34.00	17.00
14	34.00	16.00
15	37.00	21.00
16	36.00	16.00
17	30.00	9.00
18	33.00	15.00
19	33.00	16.00
20	29.00	14.00

จากตารางที่ 4 คะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของผู้ป่วยจิตเภทที่มี
 อาการหูแว่ว จำนวน 20 ราย หลังได้รับการบำบัด โดยใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิด มี
 คะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วลดลง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของกลุ่มตัวอย่าง
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่ว
ของผู้ป่วยจิตเภท ก่อนและหลังการทดลอง (N = 20)

คะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่ว	$\bar{X}$	SD	t
ก่อนทดลอง	32.65	5.72	
หลังทดลอง	17.25	3.71	16.35*

* $p < .05$

จากตารางที่ 5 คะแนนรวมคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของผู้ป่วยจิต
เภทก่อนการใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิด มีคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหู
แว่ว($\bar{X} = 32.65, SD = 5.72$) แตกต่างจากหลังการใช้กลุ่มบำบัดทางพฤติกรรมความคิด($\bar{X} = 17.25, SD$
 $= 3.71$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 16.35$) โดยมีค่าคะแนนลักษณะและความรุนแรง
ของอาการหูแว่วหลังการทดลองลดลง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของกลุ่มตัวอย่าง
 ตารางที่ 6 ตารางเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ของคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วของ
 ผู้ป่วยจิตเภทรายชื่อ ก่อนและหลังการทดลอง หลังทดลอง (n=20) ก่อนทดลอง (n=20)

คะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่ว	ก่อนทดลอง		หลังทดลอง		t
	(N=20)		(N=20)		
	X	SD	X	SD	
1. ความบ่อยครั้งของการมีอาการหูแว่ว	3.45	0.99	1.40	0.68	10.33*
2. ความดังของอาการหูแว่ว	3.20	0.76	2.35	0.87	3.65*
3. เมื่อควบคุมอาการยังมีอาการหูแว่ว	3.30	0.92	1.70	0.65	7.61*
4. ความชัดเจนของเสียงจากอาการหูแว่ว	3.30	1.17	2.10	0.91	4.66*
5. ลักษณะของเสียงจากอาการหูแว่ว	3.25	2.55	1.11	0.99	2.66*
6. การทำให้วอกแวกหรือเสียสมาธิจากการมี อาการหูแว่ว	3.75	1.70	1.07	0.57	9.18*
7. ความรู้สึกทุกข์ทรมานจากอาการหูแว่ว	3.00	0.97	1.40	0.68	8.71*
8. การตอบโต้ตอบอาการหูแว่ว	2.85	0.93	1.35	0.48	8.81*
9. เมื่อจัดการอาการยังมีอาการหูแว่ว	3.55	0.99	1.70	0.57	8.37*
10. ยังมีอาการหูแว่วเมื่อมีสัมพันธภาพกับ ผู้อื่น	3.00	1.48	1.00	0.97	6.83*

* $p < .05$

จากตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่ว รายชื่อหลัง
 การทดลองของผู้ป่วยจิตเภท พบว่าคะแนนลักษณะและความรุนแรงของอาการหูแว่วลดลงก่อนการ
 ทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05